

JULIOL - AGOST 2022

Sèries i pel·lícules per gaudir aquest estiu

RECOMANACIONS FETES
PEL PROFESSORAT
DE L'ISCREB

[is]creb

Institut Superior de Ciències
Religioses de Barcelona

UNORTHODOX

Alexa Karolinski, Anna Winger, Maria Schrader, (2020).

Una sèrie que fa una aportació més que interessant sobre una branca del judaisme. Tot i que dur a l'extrem alguns elements, en pro de la ficció, descriu un món tancat en si mateix com és una de les branques del judaisme, el judaisme ultraorthodox, als EUA. Tot i que és una mini-sèrie, té una profunditat i aborda una quantitat de temes que per transcendents i profunds no deixen indiferent. Usa un llenguatge audiovisual molt fresc i desenvolupa la trama amb un ritme que alhora que atrapa a l'espectador, també li dona espai i temps per a l'assimilació i la reflexió. Deixa que sigui el públic qui analitzi les trames i el desenvolupament sense entrar amb cap reiteració explicativa.

RECOMANA: NON CASADEVALL

BOY FROM HEAVEN

Tarik Saleh (2022).

Boy from Heaven (2022), dirigida per Tarik Saleh i interpretada principalment per Tawfeek Barhom i Fares Fares, està concebuda com a un thriller, però tracta sobre les complexes relacions entre política i religió. Un jove acaba de matricular-se en la Universitat d'al-Azhar, el centre teològic de l'Islam sunnita al Caire. Aviat, però, es trobarà embolicat en la trama que segueix la defunció sobtada del Gran Imam i les intrigues de tota mena de poders per nomenar-ne un successor. Aquest context li serveix a Saleh per reflexionar sobre la pretensió política de trobar en la religió una legitimació i, alhora, sobre la mediocritat d'uns teòlegs que semblen més preocupats per l'estatus que per la seva funció d'intel·lectuals. Així, la pel·lícula és una fotografia sobre el paper de la integritat ideològica i la necessària humilitat del pensador. Hi desfilen un seguit de personatges introspectius que aspiren al creixement espiritual, però es troben uns camins ja traçats pels qui no volen renunciar a continuar movent els fils del poder. En resulta un retrat contundent de polítics sense escrúpols i teòlegs degenerats en funcionaris; una contraposició entre l'aspiració a la llibertat espiritual i la tendència a la immobilitat característica del pensament més tradicional; la contraposició entre els ideals i la topada amb la realitat repressiva d'un règim militarista i corrupte.

RECOMANA: FRANCESC-XAVIER MARÍN

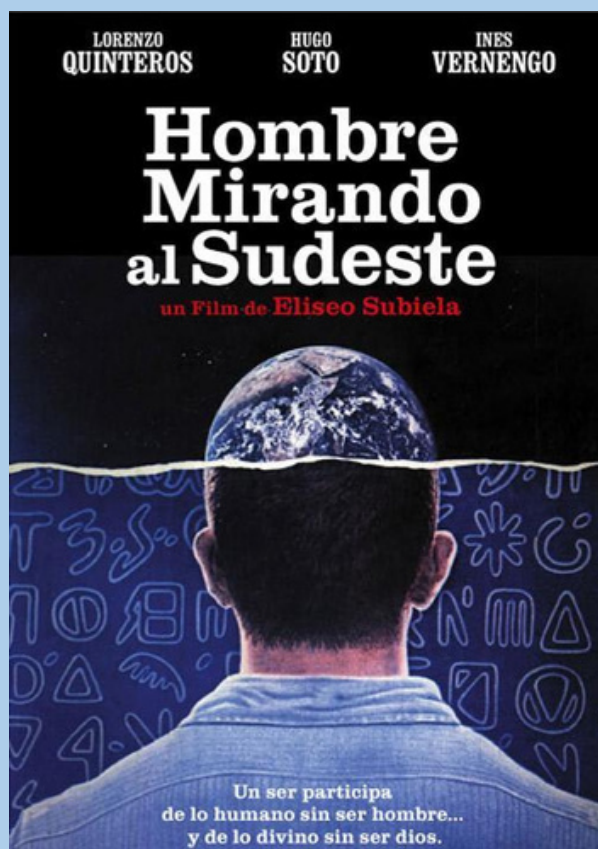
BORGEN

Adam Price (Creador), Mikkell Nørgaard, Annette K. Olesen, Louise Friedberg, Rumle Hammerich, Søren Kragh-Jacobsen, Jannik Johansen, Jesper W. Nielsen (2010).

A través del personatge de Birgitte Nyborg es presenten els entrellats, intrigues, de la política danesa extrapolable a altres llocs: com els interessos-conflictes polítics tenen capacitat per marcar la política d'un país malgrat la menor representació parlamentària; com la dedicació política mina i condiona les relacions familiars i personals generant tensió entre la vida professional i particular; com els mitjans de comunicació estan condicionats pel criteri dels seus Consells de Direcció posant en qüestió allò que hom entén com a llibertat i independència informativa; intrigues-interessos interns i dependències de l'alta política internacional, etc.

Pel que fa als personatges, diferents trets humans que van d'una ambició pel poder que també es pot entendre com una manera de concebre el compromís polític que, paradoxalment, es mostra com una infidelitat al mateix; també un rigor i fidelitat a una manera de pensar duta a l'extrem; personatges d'una peça que no escapen a la feblesa i vulnerabilitat humana. Concretant: al meu entendre, altament recomanable ens recorda el miratge de la realitat humana i de la política. Ah!, amb un final, de la quarta temporada, desitjable i una interpretació molt bona. Una gran història de ficció realista. Val la pena.

RECOMANA: ROSA MARIA BOIXAREU

HOMBRE MIRANDO AL SUDESTE

Eliseo Subiela, (1986).

El doctor Julio Denis és un metge psiquiatre i treballa en un neuropsiquiàtric. Un dia arriba a l'hospital un jove, Rantés, que diu que és un ésser d'un altre planeta. El tracta com a paranoic, però Rantés anirà introduint-se a la seva vida, fent-ho dubtar de si realment està boig, de manera que, subtilment, l'obliga a replantejar la seva vida i professió.

RECOMANA: ESTER BUSQUETS

CARTAS MOJADAS

Paula Palacios, (2020).

Milers de persones han creuat la Mediterrània aquests anys intentant assolir Europa. "Cartes mullades" explica, mitjançant una veu misteriosa des del fons del mar, l'epopeia més tràgica de la nostra història contemporània. Seguint cartes escrites, de mares a fills, la veu acompanya el vaixell de l'ONG Open Arms, en la seva missió més dramàtica, lluitant per salvar 550 persones del naufragi. Oblidant-nos que es tracta d'una història real, la situació empitjora quan la pel·lícula ens porta a bord d'un vaixell de guardacostes llibi i ens trasllada a un dels llocs més perillosos del món a Líbia, on es maltracta i esclavitzava éssers humans.

RECOMANA: ESTER BUSQUETS

ALCARRÀS

Carla Simón, (2022).

Una joia de la jove directora Carla Simón que ja va deixar empremta artística amb la deliciosa Estiu 1993. Ara ens obsequia amb una elegia de la vida rural.

Alcarràs és un poble de la província de Lleida, a l'oest de la comarca del Segrià. Terra de fruites, de pagesia, de masies familiars, de treball feixuc i segurament no gaire ben reconegut ni remunerat.

Cinematogràficament, Alcarràs és el retrat d'una família d'aquesta pagesia.

Amb un estil molt interessant, que oscil·la entre el documental i la ficció, amb actors no professionals, tots ells de la contrada, Carla Simón ens ofereix una seqüència temàtica amb els retalls endreçats de la vida a pagès.

Alcarràs té un estil molt propi, no només èpic sinó també poètic, no només descriptiu sinó també reivindicatiu i contemplatiu, de fets i persones, de paisatges i de festes populars, dels animals i dels arbres. Ens introdueix en un arquetip de família de la terra i que viu de la terra. I ens mostra tot allò que els ocupa, els preocupa o els envolta: les feines de cada dia i la vida familiar, la situació d'una pagesia explotada, la grandesa i també la servitud de la vida rural, però també una grua i un cotxe abandonat, unes plaques solars, una bassa, un porró, uns arbres fruiters i unes fruites que fan salivar, uns treballadors temporers que ensenyen la seva cultura i els seus costums, uns conills amenaçadors, tot això i encara més, perquè res no té pèrdua en aquesta obra d'art.

Cal subratllar especialment la sorprenent interpretació dels actors. De tots, perquè tots ells són grans "professionals amateurs", valgui la contradicció.

Mereixen, sens dubte, un premi col·lectiu a la interpretació, perquè cadascun d'ells ens fa sentir la seva pell, la seva ànima, el seu dolor, les seves joies i els seus neguits, la seva tristesa i la seva alegria, la seva adolescència, la seva joventut o la seva ancianitat. I tots junts componen aquest emotiu calidoscopi de la vida rural, veritable protagonista de la pel·lícula.

RECOMANA: ANTONI NELLO

DON'T LOOK UP

Adam McKay, (2021).

Una metàfora magnífica del moment actual, on les conseqüències del canvi climàtic amenacen ja severament la vida sobre la terra mentre continuem abstrerts en xicotets i coses insignificants. L'imparable flux de notícies, les fakes i les xarxes socials creen una ciutadania acrítica i obsessionada per mirar cap avall. Aquesta cinta que transita entre la comèdia, la sàtira i el drama ens convida a preguntar-nos: què cal fer perquè el món miri cap amunt?

RECOMANA: LAMBERT COLÀS

LLENOS DE GRACIA

Roberto Bueso, (2022).

Una comèdia molt divertida i entranyable basada en fets reals. Un grup de nois entremaliats han de passar l'estiu en un internat. Arriba una monja nova que s'ha de fer càrrec del grup. Els adolescents, amb no poques dificultats personals i familiars, es distreuen fent tota mena de gamberrades. A poc a poc, la religiosa se'ls va guanyant i organitza amb ells un equip de futbol. Un retrat de l'adolescència, del treball social realitzat per l'Església i dels valors de l'esport.

RECOMANA: JOSEP OTÓN

TED LASSO

Bill Lawrence (Creador), Jason Sudeikis (Creador), Brendan Hunt (Creador), Joe Kelly (Creador), Tom Marshall, Declan Lowney, Elliot Hegarty, Zach Braff, M.J. Delaney, Ezra Edelman, Erica Dunton, Sam Jones, Matt Lipsey (2020).

Una sèrie d'Apple centrada en el món del futbol, però sobretot en les persones que hi tenen relació, que transmet empatia, companyonia, amistat, alegre i força propera a l'espectador.

RECOMANA: JAUME PRAT

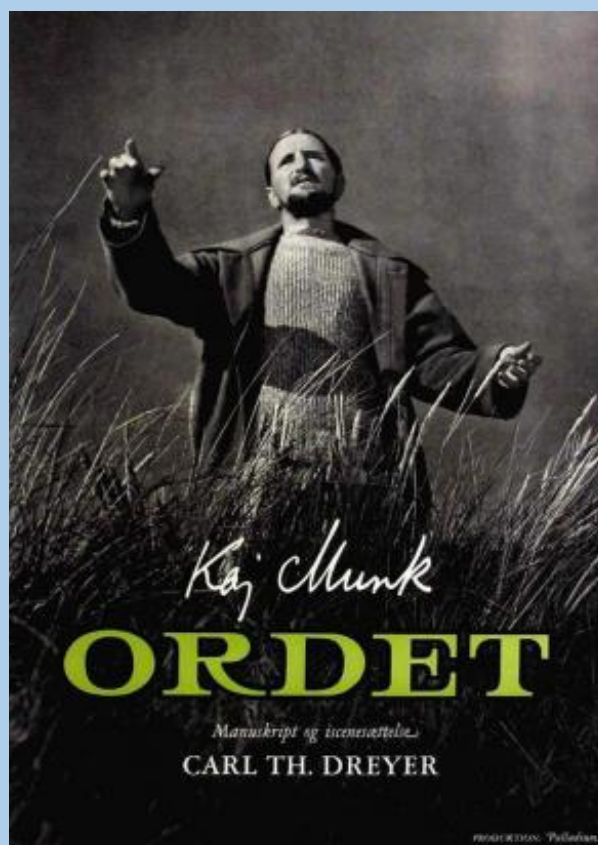

THE LEFTOVERS

Damon Lindelof (Creador), Tom Perrotta (Creador), Peter Berg, Mimi Leder, Keith Gordon, Carl Franklin, Craig Zobel, Lesli Linka Glatter, Michelle MacLaren, Daniel Sackheim, Nicole Kassell, Tom Shankland (2014).

Si alguna sèrie mostra d'una forma radical el fet religiós per mi és Leftovers. La trama no triga ni 10 segons en fer-se evident, el 2% de la població mundial desapareix súbitament, i uns anys després, degut a aquest fet misteriós la societat ha canviat i, en concret, ho han fet les religions. És pura ciència-ficció, d'aquesta distòpica que està de moda, però molt ben mostrada, i els personatges són molt exagerats, però s'entén que ho puguin ser, per les circumstàncies, com les que viu el capellà, que és un personatge al qual es dedica un capítol cada temporada. Recomano especialment la segona temporada, que és la més boja, i menys realista, però molt ben trenada pel meu gust.

RECOMANA: ISAAC LLOPIS

ORDET

Carl Theodor Dreyer (1955).

L'any 1930, en un poble de Jutlàndia, un vell pagès és pare de tres nois. El més gran, Mikkel, està casat amb Inger, embarassada d'un tercer nadó. El segon, Johannes, s'autoproclama profeta i difon la bona nova als pobles del voltant. El petit, Anders, està enamorat de la filla del sastre. Es vol casar amb ella. Malauradament, a causa d'una discòrdia religiosa, els patriarques no s'entenen i es neguen literalment a la unió dels dos joves. Tanmateix, arran de la mort en el part d'Inger, els dos homes es reconcilien, mentre que Johannes fuig després d'haver profetitzat aquesta desgràcia. Torna per al funeral d'Inger, just quan el taüt està a punt de ser tancat.

Aquesta pel·lícula de Dreyer és una adaptació fidel d'una obra de teatre de l'escriptor danès Kaj Munk, també pastor. El punt de partida de la seva obra gira al voltant de la noció de fe dels anys 30: «Ja no tenim fe en res». Vint-i-cinc anys després, el tema segueix sent d'actualitat per al cineasta.

Dreyer reivindica l'herència de la gran època del cinema alemany. Podríem qualificar el seu art d'autèntic expressionisme, si aquest terme no hagués estat una mica degradat. El cinema no ens ha donat mai l'exemple d'un art d'aquestes característiques: però el seu mèrit no està tant en el seu rigor com en el fet que mai pesa, no interfereix ni un sol moment en la llibertat del joc, no ofega l'emoció de l'espectador, sinó que, al contrari, la revifa, la multiplica.

Ordet és l'única pel·lícula que puc veure una vegada i una altra. Hi ha una profunditat i un misteri en ella que em fascina. Hi veig, però sublimat, el que hom troba a tota l'obra de Dreyer: un intent de fer visible l'invisible. La pel·lícula transita d'escenes molt físiques a escenes metafísiques. Però totes dues només tenen un objectiu: restaurar la nostra fe en la vida.

En aquesta arquitectura de nacre i atzabeja, uns éssers es mouen, parlen... Amb el mateix ritme de la realitat, com demostra la prodigiosa escena del part, un dels moments més intolerables del cinema universal (intolerable bellesa!) on els gestos del cirurgià coincideixen positivament amb les pulsions de la vida.

RECOMANA: EZEQUIEL MIR

JULIOL- AGOST 2022

BON ESTIU

PROPOSTA D'ESTIU

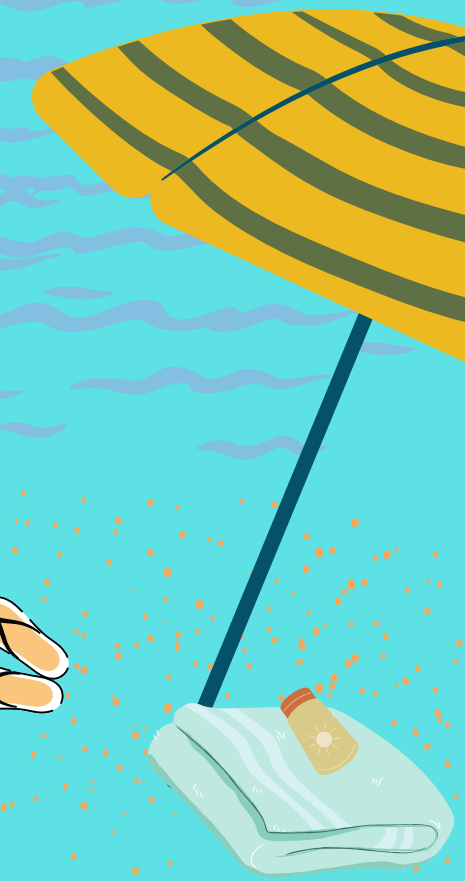
[is]creb
Institut Superior de Ciències
Religioses de Barcelona

De l'1 al 31 d'agost us animem a presentar un petit escrit, de màxim 200 paraules, on es reflexioni sobre la pau.

Com ser constructors de ponts, de diàleg, de punts de trobada arreu: a casa, amb els veïns, al país, al món?

Els textos es poden presentar tant en català com en castellà, i s'han d'enviar a comunicacio@iscreb.org.

Els escrits es publicaran a la tornada, a l'inici del nou curs 2022-23, a les xarxes socials de l'ISCREB.

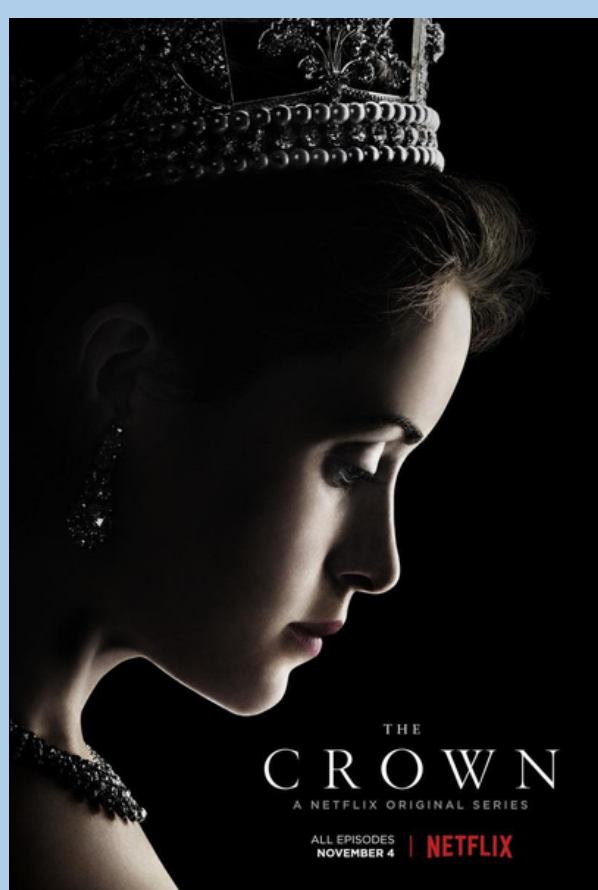

ONLY MURDERS IN THE BUILDING

John Robert Hoffman (Creador), Steve Martin (Creador), Jamie Babbit, Cherien Dabis, Gillian Robespierre, Don Scardino (2021).

La meva proposta és Only murders in the building, a Disney. És una sèrie desimbolta, alegre, amb algun misteri sense resoldre, amb uns personatges peculiars i amb una trama agradable de seguir. Espero que us agradi.

RECOMANA: JAUME PRAT

THE CROWN

Peter Morgan (Creador), Stephen Daldry, Philip Martin, Julian Jarrold, Benjamin Caron (2016).

4 temporades. 40 episodis. Basada en l'exitosa obra de teatre de Peter Morgan, The Audience, explica la història de l'actual reina d'Anglaterra, Isabel II, i de la relació entre dues de les direccions més famoses del món: el Palau de Buckingham i el número 10 de Downing Street, amb les intrigues, amors i maquinacions darrere dels esdeveniments que van forjar la segona meitat del segle XX. Dues cases, dues corts, una corona.

RECOMANA: ANTONI MATABOSCH

SHTISEL

Alon Zingman, (2013).

Recomano la sèrie "Shtisel" perquè ens ajuda a posar-nos en la vivència religiosa d'una comunitat jueva ortodoxa de Jerusalem des dels problemes dels dia a dia que pot tenir qualsevol altra persona fins a altres circumstàncies, però en una perspectiva creient molt interessant i humil.

RECOMANA: ELOI ARAN

[is]creb
us desitja un
bon estiu

